No. 3141 Zaterdag 16 Maart 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De Goede Week

Zich kalm in zijn lot weten te schikken zonder enige zwakheid, sterk te zijn zonder enig vertoon, verwacht ge te vergeefs van iemand, overgelaten alleen aan eigen menselijke natuur. Aan zich zelve alleen overgelaten, weet toch de menselijke natuur, zodra ze zich aan een geweldige dood ziet bloot gesteld, niet het midden te houden tussen deze twee zo ver uit elkaar liggende uitersten: neerslachtigheid en trots.

In de oude geschiedenis zult gij te vergeefs een held zoeken, die op het gezicht van dreigende kwellingen en dood, zijn moed niet met vertoon naar voren bracht, ook te vergeefs een onschuldige, die niet op hoge toon voor rechters en beulen verzet aantekende tegen de hem toegedachte misdaad.

Kan menselijke wijsheid aan haar aanbidders ooit een schonere dood voorstellen ter bewondering dan die van **Socrates**? Toch blijft het de dood van een mens met al zijn zwakheid en hartstocht.

Vóór de Heliasten tracht die oude wijze zijn onschuld te bewijzen, en zo vurig is zijn pleidooi, dat ze zelfs de afkeer zijner rechters meer doet ontvlammen.

Later onder zijne vrienden gezeten, troost **Socrates** zich over zijn ontijdige dood, door in zenuwachtige welsprekendheid enige banale beschouwingen ten beste te geven over de gebreken van de ouderdom en de lasten der grijsheid. Zelfs door een aardigheid toont hij zich meer een man die nog eens graag voor geestig schijnt te willen doorgaan dan de kalme rechtvaardige, met ernst nadenkend over de mysteriën van het hiernamaals, waarvoor hij na enige ogenblikken zal staan.

Niets van dat alles bij **Christus**, het slachtoffer der laagste onrechtvaardigheid. Hij blijft ook nú, in het gezicht van het verschrikkelijkste lijden en de schandelijkste dood, Zich Zelven volkomen gelijk; ook nú streeft Hij allerminst naar enig vertoon, hoe gering het zij. Menselijke boosheid moge nog zo woeden tegen Hem, zijn hoofd buigen doet Hij niet. Maar ook niet dat hoofd trots opheffen als een uitdaging voor zijn rechters en beulen. Waardigheid en kalmte, zachtmoedigheid en geduld blijken uit heel zijn houding, blijven Hem bij tot de laatste snik.

In zijn lijden spreekt Jesus weinig, maar ieder van zijn woorden is als een schicht die recht naar het hart gaat, en voor het verstand als een openbaring van zijn bovenmenselijk leven en streven.

Tot den laaghartige, die hem op de afschuwelijkste wijze verraadt, zegt Hij kalm: „Mijn vriend, waartoe zijt gij gekomen? Verraadt gij aldus den Zoon des mense door een kus?" Hoe diep tragisch op zich zelf dat verraad ook zij, niet het minst wat bij Hem doet denken aan enig theatraal gebaar. Heldhaftig treedt ook hier de liefde weer op. En toch zo natuurlijk!

En als de soldaten Hem eindelijk vastgrijpen en zullen binden: „Indien gij dan Mij zoekt, laat dezen heengaan".

Welk kalm gezag, en dat op hetzelfde ogenblik dat Hij als een rover door de ruwe bende wordt aangegrepen!

Tot de vrouwen die Hem — en in welk een dieprampzalige toestand! — ontmoeten op de lijdensweg: „weent niet over Mij maar weent over u zelven; want er zullen droeve dagen over u komen". Welk een nooit beleefd voorbijzien van eigen leed! Welke bezorgdheid te midden van zo smartelijk lijden voor dat zijner medemensen, moge dit ook nog in de verre toekomst liggen!

Tot den ruwen krijgsknecht die Hem in brutale woestheid voor de raad van priesters en ouderlingen in het aangezicht slaat: „zo Ik kwaad gesproken heb, toon 't Mij, maar zo Ik wel gesproken heb, waarom slaat gij Mij?" Welk een bovenmenselijke zelfbeheersing bij zoveel smaad en onrecht!

Tot **Pilatus**, als deze Hem over zijn koninkrijk ondervraagt: „Mijn koninkrijk is niet van deze wereld...... maar ik ben gekomen om te getuigen voor de waarheid". Kan iemand in het gezicht van de dood een verhevener geestesgesteldheid tonen en deze kalmer en waardiger aan de dag brengen?

En hangt Hij eindelijk aan het kruis, dan klinken — bij welk een mens zou het na zulke behandeling in de gedachte opkomen? — „Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen."

En dan die grote belofte tot den rouwmoedigen moordenaar! Ook te midden van de onmetelijke pijnen en diepe versmadingen, voelt Hij zich nog altijd heer en meester van alles en allen. En dan die hartelijke bezorgdheid voor zijne lieve **Moeder**, daar in een zee van smarten staande bij haar Zoon onder het kruis. „Stabat Mater dolorosa, juxta crucem lacrimosa. Het is alles zo verheven, zo treffend, zo enig, en toch zo eenvoudig, zo natuurlijk, zo zonder het minste vertoon.

Iedere keer als **Christus** spreekt, blijkt, hoe ver Hij boven het gewoon menselijk beweeg verheven is.

Maar ook blijkt zulks als Hij zwijgt. Jesus toch heeft in zijn lijden meest gezwegen, zoals de profeten het reeds voor honderden jaren voorspelden. Waarom dat? Waarom dit zwijgen? Had hij dan die wonderbare helderheid van geest verloren, dezen populairen betoogtrant, die de boosheid zijner benijders zo vaak in al haar afschuwelijke naaktheid ten toon stelde? Allerminst, dat bewijst te duidelijk al wat Hij nog meende te moeten zeggen in zijn laatste levensuren.

O als Hij zich in die eenvoudig maar zo overtuigende taal, waarvan Hij meer dan iemand het geheim bezat, eens tot het volk gewend had, om al de laagheden der ouderlingen en farizeeën op de kaak te stellen, hoe zou de menigte, beweeglijk als ze is, hoogstwaarschijnlijk weer tot uitbundige hosanna's zijn overgeslagen juist als enige dagen tevoren.

Maar Hij zwijgt, Hij zwijgt, Hij de meester van het woord, die in zijn woord een machtig wapen tot verdediging had kunnen vinden vooral bij dit zo veranderlijk, zo hartstochtelijke volk.

Welk gewoon sterveling — vraagt zich **Monsabré** af, aan wien we vooral deze gedachten ontlenen — welk gewoon sterveling zou onder dergelijke omstandigheden, hebben weerstaan aan de bekoring om te spreken? Maar **Jesus** is niet alleen mens. Hij was uit de hemel op aarde gekomen om het sublieme plan van 's werelds verlossing te bewerken en daarom zwijgt Hij, zwijgt Hij, als niet hoge noodzakelijkheid Hem tot spreken dwingt. Met den profeet en den apostel moeten ook wij het uitroepen: „oblatus est, quia Ipse voluit": „Hij is geslachtofferd wijl Hij het zelf wilde".

Zó Jesus uit liefde tot ons en onze zaak. Hoe dienen wij dan gestemd, als ook wij om Hem en Zijne zaak moeite te doen of iets te verdragen hebben? Ja hoe? En moeten we ons bij die vraag niet vaak schamen?

Onze Verwaarloosde Lichamelijke Opvoeding

In alle beschouwingen aan de voortreffelijke paraatheid van het Finse leger gewijd, zien we met nadruk vermeld, dat de lichamelijke opvoeding bij de Finnen in hoge ere stond en dat de jarenlange scholing op dit gebied aan de militaire paraatheid van dit volk zeer ten goede is gekomen.

Bij al deze beschouwingen werd er veel geschreven over de les van Finland aan de kleine landen: maar heel bijzonder ligt hier wel een waarschuwende les aan Curaçao, waar door de houding van de overheid, de lichamelijke opvoeding nog lang niet dat peil bereikt heeft, als in menig opzicht wel gewenst is.

In navolging van Nederland, is de leuze der Romeinen, dat een gezonde geest alleen kan huizen in een gezond lichaam, bij ons als te veel heidens klinkend afgewezen, maar terecht wijst prof Waterink er op in het Calvinistisch Weekblad, dat ook lichamelijke kracht en gezondheid een gave van God is, en deze gave niet straffeloos verwaarloosd mag worden.

En hij voegt er terecht aan toe, dat het met de lichamelijke opvoeding, bij ons Ned. volk nog altijd treurig gesteld is.

Dat is ook de schuld van de overheid, die voor dit grote volksbelang steeds heel weinig waardering heeft gehad.

En dit slechte voorbeeld van Nederland is in Curaçao nagevolgd met de slechte gevolgen van dien.

Op een vorige begroting reeds, toen Curaçao nog niet het slachtoffer was van een ruinerende defensie politiek werd als eerste bezuinigingseis gesteld de schrapping der lichamelijke opvoeding op de scholen, als zijnde iets dat volkomen overbodig was.

Hoewel in die dagen bij de laatste onderwijsbegroting minister Slotemaker in de Tweede Kamer er op aangedrongen werd om de radicale bezuinigingen op de post „lichamelijke opvoeding bij ons onderwijs" weer gedeeltelijk te herstellen, omdat door deze bezuiniging aan onze volkskracht moreel kwaad was toegebracht, had men op Curaçao toch meer oog voor het standpunt van de regering Colijn, welke een sluitend budget een veel groter volksbelang achtte en de lichamelijke opvoeding bleef de rol van Assepoester spelen bij ons onderwijs.

En de gevolgen daarvan zijn niet uitgebleven. We weten niet de reden, waarom we hier nooit een troep vrijwilligers zien marcheren door de stad: maar we vermoeden de reden wel: want wanneer men eens in de gelegenheid is om in de nabijheid der kampementen deze Curaçaose soldaten te zien excerceren, dan merken we direct, hoe de lichmelijke opvoeding, deze geweldige bron van onze volkskracht, schromelijk verwaarloosd is.

Duitsland en Italië hebben in de lichamelijke opvoeding voor een belangrijk deel de paraatheid van hun leger gezocht en Engeland niet minder.

En de Curaçaose overheid, die jarenlang de lichamelijke opvoeding heeft verwaarloosd, wil nu even in een handomdraai, met het uitgeven van veel geld (ten koste zelfs nog weer [illegible] lijke opvoeding) door een schutterij, onze jongens weerbaar maken.

Luister eens even, wat Proff. Waterink schrijft over de Hollandse jongens. In het kwadraat gaat dit op van de Curaçaose jongens.

Wie in staat is, zo schrijft prof. Waterink, geregeld jonge mensen waar te nemen, bedroeft zich over de slapheid, de lichamelijke futloosheid van de overgrote meerderheid onzer jongens vooral.

In slome houding, meer liggend in dan zittend op een stoel en met trage bewegingen praat het jonge mens nu eens geaffecteerd, dan weer half fluisterend; als hij loopt, stapt hij niet, maar hij slentert of hij sjokt; als hij staat zoekt zijn schouder steun tegen een deurpost of een muur.

Onlangs moest ik een groep jonge mensen keuren. Ze hadden allen een kwartiertje gewacht in een vertrek, waar de muur „afgaf". Vijf van de zeven kwamen binnen met een witte plek schuins achter een der schouders.

Ik zei tegen ieder van hen: „Je hebt tegen de muur geleund."

De een zei: „O ja", een ander „dat zal wel", een derde „ja, natuurlijk, je wordt lam van wachten". Ik vroeg: „was dat zó erg — je hebt precies dertien minuten gewacht?" — „Och", was het antwoord, „hindert 't U, of ik leunen wil?"

Kijk, er is bij velen, zeer velen van onze jongens zo bitter weinig lichamelijke „spirit".

Er is geen „fut" in de kerels.

Dat is óók een kwestie van „geestelijke" houding, maar zeker ook een zaak van lichamelijke opvoeding.

Hoe dikwijls hoort men niet van een jongen zeggen: „die moest nodig eens een jaar onder dienst."

Kunnen we buiten de militaire dienst om niet bereiken, dat onze jeugd eens wat meer „fut" krijgt?

En lchamelijk de schoonheden en gaven van het schepsel Gods, dat „mens" heet, wat minder onteert en negeert?"

Aldus prof. Waterink, en wie zou durven beweren, dat hij zijn oordeel overdrijft? Hier is inderdaad sprake van een ontstellend tekort bij ons volk en wanneer, wat de goede God verhoede, ook ons land nog eens zou worden meegesleept in de verschrikkelijke oorlog, dan zou ook hier van een zwakke plek bij ons volk moeten gesproken worden.

Want we behoeven er heus geen doekjes om te winden met de lichamelijke opvoeding van ons volk staat het er over het algemeen droevig voor.

Een betrekkelijk kleine groep doet aan sport en een grote groep supporters, waarvan de overgrote meerderheid zelf practisch er niets aan doet, moedigt hen bij de wedstrijden aan, maar de overgrote massa van ons volk en helaas ook van de jeugd voelt voor de lichamelijke opvoeding weinig of niets. Alle tijd daaraan besteed, beschouwt men als overbodig en verlies. Men rookt, men snoept, men bezoekt de film, maar als men vijf minuten in de kerk knielt, dan voelt men zich al [illegible] tem. Laten we hopen, dat de diepe en enthousiaste bewondering voor de dappere en moedige Finnen, wiens uithoudingsvermogen men bewondert, zoveel invloed ten goede op ons eigen volk zal hebben, dat men eens gaat inzien, hoeverre wij Nederlanders in dit opzicht bij de Finnen nog ten achter staan.

Maar moge ook de overheid ten onzent eens gaan inzien, hoe ook zij jaren lang hier een zeer groot en eminent volksbelang heeft verwaarloosd en daardoor mede verantwoordelijk is, dat grote schade is toegebracht aan onze volkskracht.

Want het beste militaire apparaat, technisch en strategisch zo volmaakt mogelijk opgebouwd, zal nooit ten volle zijn rendement kunnen bieden, zo lang onze weermacht grotendeels bestaat uit soldaten, waarvan prof. Waterink niet geheel ten onrechte constateert, dat de grote meerderheid ervan alle fut en geestkracht mist door een volkomen verwaarlozing van de lichamelijke oefening.

En voor de paraatheid van een modern leger is deze scholing van het lichaam een factor van een niet te overschatten betekenis.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

In ons vorig nummer hebben we nog kunnen mededelen, dat betrekkelijk plotseling er een vrede tot stand gekomen was tussen Finland en Rusland. Voor een klein stuk grond Karelië met de stad Viborg en het recht om voor ettelijke milliarden een vlootbasis op te richten in Hangoe, hebben meer als een 100 duizend mensen hun leven moeten geven, nog ongerekend het aantal gewonden en de reusachtige schade, welke is toegebracht aan landen en steden.

Weer voor de zoveelste maal heeft de mensheid kunnen leren wat een dwaasheid het oorlogvoeren is, maar of het in werkelijkheid ook wat geleerd heeft?

We geloven de mensen wel, maar het arme mensdom wordt geregeerd door bestuurders, die wanneer ze geen voordeel van de oorlog hebben, toch niet voor een tiende procent lijden, van wat de grote menigte van deze gesel te verduren hebben.

Op de dag zelf dat van Moskou uit reeds bericht werd, dat de vrede gesloten werd, vertelde men in de radio 's avonds van de prachtige rede van Daladier, dat de geallieerden 50 duizend man zouden sturen om de Finnen te helpen, wanneer Noorwegen en Zweden ze maar door zouden laten. En op de volgende avonden kon de Engelse radio zo hartroerend vertellen, dat men Finland wel had willen helpen, maar dat Noorwegen en Zweden eigenlijk de schuld waren, dat dit niet gebeurd is.

Het zal wel niet voor de laatste maal geweest zijn, dat voor de zoveelste maal [illegible] willen bedriegen. Toen Daladier met zijn mooie rede kwam van hulp aan Finland, wist hij niet alleen dat de onderhandelingen aan de gang waren, maar ook zeer goed, hoe het verloop zijn zou. In de vier maanden dat de oorlog op het Finse front duurde, is er dikwijls genoeg door Finland om hulp gevraagd: dikwijls genoeg door Finland gezegd, dat er meer effectieve hulp moest komen. Maar op slot van rekening heeft Finland even goed als Polen moeten bukken voor den overweldiger en de grote naties, die zich hebben opgeworpen als beschermer der kleine, hebben zowel Polen als Finland aan hun lot overgelaten, evenals elk ander aan zijn lot zal overgelaten worden. En hadden Polen of Finland geen leger gehad, ze zouden thans in dezelfde conditie verkeren van nu, alleen met dit voordeel, dat er geen doden gevallen waren, geen steden en huizen verwoest, geen gezinnen uiteengerukt, geen weduwe hulpeloos en geen kinderen als wezen waren achtergebleven.

Behalve de ellende van de oorlog; geeft de Finse en Poolse strijd ook aan de kleine staten een les in de ellende van het militarisme.

Wat hebben op slot van rekening de Finnen gehad aan al die bewondering en sympathie? Het geld en het oologsmateriaal en ook de strijdende vrijwilligers en ambulances hebben feitelijk de ellende nog vergroot, door de langere duur van de oorlog.

De grote machten, Frankrijk en Engeland, die feitelijk gewicht in de schaal hadden kunnen leggen, bleven op een afstand, maar heel politiek: de militaire medewerkers van de geallieerde bladen kregen wel permissie om scherp de indruk te wekken, dat men wel wilde helpen. Zo kwam zelfs indertijd de Parijse Temps met een artikel „de militaire consekwenties van een totale hulp aan Finland" en gaf concrete voorstellen.

Terwijl Frankrijk nog niet-onderbroken diplomatieke betrekkingen met Moskou onderhield — dit in tegenstelling met Italië en Engeland — schreef een der gezaghebbendste organen van Parijs beschouwingen, alsof de twee landen volop in oorlog verkeerde en slechts op de middelen zinden om elkaar zo snel mogelijk te verslaan.

De militaire medewerker van de Temps noemde twee middelen om werkelijke steun te verlenen. Ten eerste 'n Brits-Frans blokkade van de Moermansk kust met als volgende stap de landing van een klein, maar voortreffelijk uitgerust en getraind geallieerd expeditieleger, dat in samenwerking met de Finnen de roden geheel uit het gebied van Petsamo zou verjagen. Daardoor zou nog een ander doel bereikt worden: Engeland en Frankrijk zouden Finland over de uitstekende weg van Petsamo naar Kemi, aan de Botnische Golf, practisch ongestoord van alle gewenst oorlogsmateriaal kunnen voorzien. [illegible] sche leger tegenover het Finse leger, dat voortdurend zou worden aangevallen, en zelfs bij voortdurende overwinningen zo zou verzwakt worden in zijn mensenmateriaal, dat het uitgeput de strijd zou moeten opgeven. Daarom kwam de medewerker nog met een verder voorstel om soortgelijke operatie als tegen Moermansk zou worden ondernomen, ook voor de Zwarte Zee, „welke voor de vloot der geallieerden openstaat" te ontwerpen. De „Temps" veronderstelde dan dat Turkije bij deze rechtstreeks tegen sovjet-Rusland gerichte operatie zich geheel aan de zijde van de geallieerden zou scharen door hun vloot ongestoorde doortocht door de Dardanellen te verlenen; en zag dan het volgende beeld:

„Als de Brits-Franse eskaders eenmaal meester zijn in de Zwarte Zee, kunnen zij elke oliezending via de monding van de Donau en Constanza naar Duitsland afsnijden. Zij zouden in staat zijn Roemenië effectief tegen een Russische invasie in Bessarabië te verdedigen door Odessa onder het vuur van hun kanonnen te houden. Zij zouden Moskou dwingen in de Kaukasus aanzienlijke troepenmachten te handhaven om zijn olievelden te beschermen, want zonder de vrije beschikking over deze olie zou het gehele Russische volk gevaar lopen uit te hongeren, wijl tegenwoordig de gehele Russische landbouw van de autotractors afhankelijk is. Ten slotte zouden de geallieerde vloten voor alle oeverstaten van de Zwarte Zee een bemoediging zijn, welke verstrekkende gevolgen zou kunnen hebben."

Men ziet uit deze bescherming van de Temps, dat in geallieerde kringen heel best een mogelijkheid gezien werd, om de Scandinavische landen, door een blokkade van Moermansk absoluut buiten geding te houden.

En de klachten die van geallieerde zijde thans tegen Noorwegen en Zweden worden geuit, zijn krachtige troeven in de kaarten van Berlijn, dat voortdurend Parijs en Londen er van beschuldigt, de neutrale landen in de strijd te willen betrekken. Hiertegenover staat de verklaring van den Noorsen Minister Donderdag afgelegd, dat de aanbieding der geallieerden om Finland met troepen te helpen, kwam op het ogenblik, dat de Finse Zaak reeds verloren was, en op het ogenblik, laten wij er dat maar bijvoegen, dat de geallieerden wisten, dat de zaak verloren was.

Mooie woorden komen er uit de monden van Chamberlain, Daladier en Hitler: mooie woorden aan het adres van Neutralen en kleine Staten, maar woorden van ware vrede, rust, orde en een gelukkig bestaan voor de volken, zijn alleen nog maar in deze oor-

logsmaanden gekomen uit Rome, waar Pius XII zijn richtlijnen gegeven heeft voor een betere vreedzamer, en menswaardiger toekomst. Deze woorden willen we hier nog eens herhalen.

Een fundamentele eis voor een rechtvaardige en eervolle vrede is de verzekering van het recht tot bestaan en onafhankelijkheid voor alle volken. Wat het ène volk meent nodig te hebben voor zijn leven, mag nooit het doodvonnis vormen voor een ander volk. Zo sprak de Paus zijn oordeel uit over het begrip levensruimte, in de betekenis, die zekere regeringen nu daaraan trachten te geven. Wie te kort komt, moet een beroep doen op gerechtigheid en eerlijkheid, en niet op het geweld. Geen wedstrijd in wapening mag aan de betrekkingen der volken ten grondslag liggen. Een vrede, die niet gepaard zou gaan met ontwapening van alle partijen, in overleg, zou op den duur geen levensvatbaarheid blijken te bezitten. En verder betoogde hij, met treffende juistheid en openhartigheid: Een reorganisatie van het internationale leven kan niet opgebouwd worden op de leemten en gebreken van het verleden. Van ieder zullen offers en zelfoverwinning worden geëist. De vrede moet gepaard gaan met de instelling van gerechtelijke instituten, die de getrouwe en loyale toepassing der overeenkomsten moeten kunnen waarborgen. Willekeurige en eenzijdige uitlegging daarvan moet niet meer kunnen voorkomen. In het bijzonder moet het lot der minderheden op bevredigende wijze worden geregeld, zal in hun noden en verlangens op billijke wijze en langs vreedzamen weg moeten worden voorzien. Een wijze en rechtvaardige herziening van verdragen en stellig ook van grenzen, zou daarvoor noodzakelijk kunnen zijn. Zou op deze wijze een evenwicht tussen de volken geschapen kunnen worden, dan zouden heel wat prikkels tot het gebruik van geweld verdwijnen, en zou de grondslag gelegd worden tot nieuw, wederzijds vertrouwen. Zo ongeveer beschreef Paus Pius XII de politieke behoeften van het nieuwe Europa, dat hij, uit den chaos van het ogenblik hoopte te zien verrijzen.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

„DUISTERNIS OVER DE AARDE"

Onlangs verscheen te Antwerpen een boekje van een Duitsen rabbijn, H. J. Schoeps. Het is blijkbaar een gelovig man, die de H. Schrift van het Oude Testament aanvaardt als het woord van God.

Hij schrijft in dat werkje:

„Menigeen, die inzicht heeft in de tegenwoordige toestand, uit de klacht: wat was het toch een goede tijd, toen nog de echte godloochenaars optraden! Met loochenaars immers kan men redetwisten. Maar thans neemt men van God geen notitie meer".

Er heeft zich, zo laat hij zien, een nieuw mensentype ontwikkeld, dat zonder God en zonder levensbetekenis vermag te bestaan. Een nieuw heidendom, dat nog erger is dan het oude.

Nietzsche, de Duitse filosoof, zo merkt hij op, was de eerste, die het evangelie verkondigde van de „nieuwe mens" zonder God en zonder zin van het leven. Maar Nietzsche had er een kwaad geweten bij en hij is er krankzinnig van geworden.

Maar veel jonge mensen van onze tijd hebben dat kwaad geweten niet eens meer. Ze voelen die zinloosheid van het leven en die godloosheid als iets heel van zelfsprekends. Voor een zedewet hebben ze eenvoudig geen begrip meer. Hun leven gaat op in het bestaan van het ogenblik en ze vragen niet verder. Ze voelen zich alléén als een raadje in een grote machine. Dat vindt zijn uitdrukking in het woord van den bekenden Engelsen majoor Lawrence: „Ik ging bij de vliegeniers, om de mechaniek te dienen, niet als bestuurder, maar als onderdeel van de machine."

Is dat niet een droevige illustratie van het woord van den Evangelist Joannes, een woord dat Paus Pius XII in zijn eerste encycliek toepast op de wereld van heden:

- „Duisternis daalde over heel de aarde, toen zij Jezus gekruisigd hadden"?

MYRON C. TAYLOR BIJ ZIJNE HEILIGHEID.

Eind Februari ontving Zijne Heiligheid Myron C. Taylor, de vertegenwoordiger van President Roosevelt, op audiëntie. Hij werd in de troonzaal ontvangen, waar de Paus zich langdurig met hem onderhield. Na afloop van de audiëntie stelde Myron C. Taylor aan de Paus zijn secretaris voor, de heer Harold H. Tittman Jr., de vroegere consul-generaal der Verenigde Staten in Geneve.

Vervolgens bracht men een bezoek bij Zijne Eminentie Luigi Maglione, de kardinaal staatssecretaris.

DE VOORUITGANG DER KERK IN CHINA

Op 't ogenblik leven er in China meer dan drie millioen katholieken en ongeveer een millioen worden onderwezen in de katholieke leer. Talrijke vluchtelingen uit de oorlogsgebieden leven in de hospitalen en tehuizen der katholieke missie, waar zij het werk der priesters en zusters leren kennen en waarderen. Overal waar er vrede heerst bouwt men kerken en kapellen. De roeping tot het priesterschap onder de chinezen neemt steeds toe. Het heidense vooroordeel tegen de christelijke geest begint te verminderen en men krijgt eerbied voor 't heldhaftige werk der missionarissen op de meest bedreigde punten van het oorlogsgebied.

Monseigneur Zeno Aramburu, de Apostolische Vicaris van Wuhu, is verplicht voor het steeds toenemend aantal inheemse seminaristen 'n nieuw seminarie te bouwen. Ondanks de verwarde toestanden in het Chinese Rijk gaat de Kerk langzaam maar zeker vooruit.

DUITSE ONDERDRUKKING.

Veldmaarschalk Hermann Göring, de economische dictator van Duitsland beval de inbeslagname van alle fabrieken, boerderijen en bossen in het vroegere Poolse gebied.

In het „Schwarze Corps" verscheen een fel artikel, waarin men een bittere aanval deed op de priesters over hun koelheid in de brieven, welke zij naar de soldaten aan het front schrijven: „Zij schrijven wel, maar zij doen het niet met ijver en zeker niet met de volle overtuiging van hun Duitse ziel. Zij schrijven als bedorven leverworsten."

DE VATICAANSE KRONIEK.

Men verwacht dat er binnenkort een concordaat zal worden gesloten tussen Joegoslavië en het Vaticaan ondanks de felle tegenwerking van de Servische Orthodoxe Kerk.

Kardinaal Seredi, de primaat van Hongarije, heeft zijn werk over de bronnen van het Kerkelijk Recht beëindigd. Het werk bestaat uit elf delen en werd begonnen in 1908.

Zijne Heiligheid ontving in audiëntie Lady Halifax, de vrouw van de Engelse Minister van Buitenlandse Zaken.

De keizer van Japan zond de Paus een dankschrijven in antwoord op de goede wensen, ontvangen bij gelegenheid van het 2600-jarig bestaan van het Japanse Keizerrijk.

Don Lorenzo Perosi componeerde ter gelegenheid van de eerste verjaardag van de Kroning van Zijne Heiligheid een nieuwe Mis, welke op 12 Maart voor het eerst werd uitgevoerd.

De Congregatie van het Consistorie heeft de priesters bijzondere volmachten gegeven, betreffende het H. Sacrament der Biecht. Bij luchtaanvallen kunnen de priesters absolutie geven zonder de mondelinge biecht. Zulke absoluties gelden voor alle zonden zonder uitzondering, doch de penitenten moeten zo mogelijk daarna mondeling biechten. Een volle aflaat kan tegelijk met de absolutie gegeven worden en zo nodig kan de absolutie aan groepen tegelijk gegeven worden. Alle priesters kunnen de algemene absolutie geven vóór of tijdens een veldslag op dezelfde manier als de priesters in de gebombardeerde steden.

Volgens berichten uit Duitsland, zijn weder verschillende katholieke verenigingen opgeheven. Bovendien moeten alle katholieke bijzondere scholen vóór 1 April gesloten worden. Vier Oostenrijkse kloosters zijn in beslag genomen en de staatssubsidies voor de Kerk zijn opgehouden.

Te Rome kwam de officiële lijst binnen van de gedode Christelijke Broeders in de Spaanse Burgeroorlog. Het totaal aantal is 208. Van deze werden er 155 gemarteld door de roden, 18 stierven op het slagveld, 5 stierven aan de gevolgen van de behandeling der roden in gevangenschap en de overigen werden gedood tijdens hun werkzaamheden als hospitaalbroeders en assistenten der geestelijkheid.

NEDERLAND.

ONS IS NIETS TE DOL.

De Communistische stelregel „Ons is niets te dol" waarmee de heer Wijnkoop reeds jaren geleden in de Tweede Kamer een beruchte reputatie verwierf, schijnt nog altijd het voornaamste beginsel te vormen van de Ned. Stalinisten. De vermakelijke geschiedenis met het grote huldigingstelegram aan den Russischen dictator Stalin, bij gelegenheid van zijn 60ste verjaardag, levert daarvan weer een nieuw en doorslaand bewijs. Men stuurde n.l. „Kameraad Stalin" een zeer uitvoerig telegram vermeldende de gelukwensen van een duizendtal communisten, een telegram, dat zeker enige honderden guldens zal hebben gekost, maar dat men den geadresseerde...... zelf liet betalen.

Wel een aardige verrassing zo'n gelukstelegram op je verjaardag, met de rekening van de kosten er bij.

Nog fraaier is het, dat toen de militaire autoriteiten weigerden dit telegram dat beledigend was voor een bevriende mogendheid als Finland, door te zenden, de heer Wijnkoop brutaalweg aan den minister van Defensie ging vragen, of de afzenders nu ook de kosten van dit telegram terugkregen.

Inderdaad als er ooit van „mazzel" tactiek gesproken mag worden, dan zeker wel hier. Iemand een duur gelukstelegram sturen en het hem zelf laten betalen. Maar wanneer de post het niet doorzendt, dan niet betaalde kosten terugeisen.

Het „ons is niets te dol" heeft hier toch wel de overtreffende trap bereikt.

EMMASTAD

H. J. A. SCHROEDERSCHOOL.

De Paasvacantie aan onze School zal beginnen op Zaterdag 16 Maart a.s. na afloop der ochtendlessen.

De lessen zullen worden hervat op Donderdag 28 Maart 1940.

Het Bestuur.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal.

Zondag 17 Maart competitiewedstrijd tussen „ASIENTO" en „VOLHARDING" op Rio Canario; aanvang 4 uur n.m.

Opstelling „ASIENTO":

Nieuwkerk
Robbers v. Tongerloo
Rigaud Oostlander Goedhart
Opschoor Nebbeling Kroon Dussel de Jong

RESERVE: Teunisse, Baars, Fosbrook

Busdienst Piscaderabaai.

Gedurende de Paasvacantie zal er voor de schoolkinderen die in het bezit zijn van een door de Sportclub afgegeven kaart (Hr. v. Kekem) een extra bus rijden van Emmastad via Rio Canario naar Piscaderabaai en terug op **Maandag, Woensdag** en **Vrijdag**.

De bus vertrekt 's morgens om 9 uur van Emmastad en om half twaalf van Piscaderabaai.

De gewone busdienst op Zaterdag zal tevens blijven bestaan.

Het Bestuur.

AANKOMENDE PASSAGIERS.

Per K.L.M. dd. 9 Maart van Trinidad (vacantiereis).

J. Schepman en gezin.

Per K.L.M. dd. 16 Maart van Trinidad (vacantiereis).

A. v.d. Most van Spijk en echtgen.

Per m.v. „Colombia" dd. 17 Maart van New York.

A. van Scherpenzeel en gezin. G. de Nieuwe en echtgen. J. de Boer, D. de Rijcke en echtgen., P. Roest en echtgen.

Per m.v. „Colombia" dd. 17 Maart van Haiti (vacantiereis).

L. de Groot en gezin, P. Kanaar en gezin.

Per s.s. „Van Rensselaer" dd. 16 Maart van Europa.

Echtgen. Jac. Baars, Echtgen. A. de Back, J. P. de Groot en gezin, J. M. Karhof en gezin, Gezin L. van Norde, Echtgen. A. Ponse, L. de Haan, F. J. Nicolle.

Per s.s. „Santa Rosa" d.d. 19 Maart van New York.

P. B. de Jong en gezin, A. Voorwerk en gezin.

Per s.s. „Cottica" d.d. 21 Maart van Suriname.

G. J. Telting en gezin, C. W. Wix en kinderen.

VERTREKKENDE PASSAGIERS.

Per m.v. „Colombia" d.d. 17 Maart naar New York.

J. H. ten Broeke en echtgen., J. van Seventer en echtgen., E. B. Sherwood en gezin, W. Jacob, F. J. Andriessen, A. Ebels en echtgen., K. van Cogh en echtgen., A. Kreps en gezin, J. B. M. Verheydt.

Per s.s. „Crijnssen" d.d. 17 Maart naar Lissabon.

J. Eys en gezin, A. A. G. Homerson en gezin, M. Hubbeling en gezin, Gezin P. Faber, A. L. Slockers en echtgen., Wed. C. Korevaar en kind, J. J. Gademans, J. Biest, W. Vermeulen, N. M. H. Kreugel, J. P. v.d. Zijde, P. J. v.d. Willige, A. C. van Lint, W. M. Vaandrager, G. Koger en gezin, A. van Noort.

CURACAO.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur!

Bij al het geschrijf der laatste tijd in de verschillende bladen over de suppletoire begroting, over schutterij, melkcentrale, enz., gevoel ik mij verplicht om ook eens een duit in het zakje te doen, doch over een onderwerp, waarover nog geen woord gerept is, en welk onderwerp zeker van het allergrootste belang mag worden geacht naast de woningtoestanden; en dan bedoel ik hier de komende werkloosheid.

Is het Bestuur van Curaçao zich er wel iets van bewust, dat de gesel der werkloosheid, niet om de hoek komt kijken, doch zich al vertoont in het volle daglicht.

[illegible] gen tussen de bevolking begaf, eens informeerde bij mensen, die dagelijks met de werklieden om gaan, dan zou het Bestuur zich zeker nog wel eens bedenken om verschillende grote posten aan te vragen voor dingen, waarvoor het bestaansrecht nog bewezen moet worden.

Laten de bevoegde autoriteiten zich eens, 's morgens bij de aanvang der werkzaamheden, en vooral Maandag 's morgens op enkele grotere particuliere werken vertonen en informeren eens, bij de uitvoerders, dan zullen zij bemerken, dat er tientallen werklieden, waaronder hele goede, staan te hunkeren naar werk.

Dezer dagen smeekte me een man om werk, hij had al een maand niets verdiend en ook een gezin.

En als men dan in Holland de werkloosheid aan den lijve ondervonden heeft, dan stuit het je toch wel tegen de borst, dat er honderdduizenden aangevraagd worden voor een doel, waarvan de grootste hoop totaal weggegooid wordt.

Is het te veel gezegd, als ik hier zeg weggegooid. Als men de inrichting ziet van de kampen voor de militairen, de huren die er voor betaald worden, en men hoort van bevoegde zijde, hoe de voeding is, hoe royaal daarmede omgesprongen wordt en is, nou, dan zouden vele in Holland gemobiliseerden beginnen te watertanden, als ze het wisten.

Mijnheer de Redacteur, het is heus niet mijn bedoeling om op goede dingen kritiek uit te oefenen, doch moet het hier gaan zoals in Holland, mij dunkt, het Bestuur heeft daar een voorbeeld, men toetst zich zo gaarne aan 't Moederland en wil ook echt doen, of het hier een kolossale staat is, doch vergeet, dat het niet meer is dan een grote nederlandse gemeente, alleen Curaçao niet meer dan een groot nederlands dorp. Moeten hier de mensen straks ook zeggen: voor defensie is er een millioen per dag beschikbaar, doch voor de werkloosheidbestrijding nog geen ton per jaar.

U mijnheer de Redacteur dankend voor de plaatsruimte.

Un Macamba.

VERDERE MEDEDELINGEN BETREFFENDE DE CARACAS — CURAÇAO WEDSTRIJDEN.

Wat bovengenoemde wedstrijden betreft, deelt men ons nog mede, dat de prijzen als volgt zijn vastgesteld:

Overdekte tribune	ƒ 1.50
Open tribune	ƒ 1.—
Staanplaatsen	ƒ 0.50

Kinderen zullen de halve prijs betalen, terwijl, dames, ook wanneer onder geleide, geen vrije toegang hebben (met uitzondering van spelers en scheidsrechter), evenmin als de junio-res.

Teneinde een ieder in de gelegenheid te stellen zich tijdig van kaarten te voorzien, is de vóór-verkoop vanaf Zaterdag 23 dezer opengesteld en wel op de gebruikelijke plaatsen. Voorziet U dus tijdig van kaarten om teleurstelling te voorkomen, ook omdat Maandag 25 Maart een vrije dag is.

De wedstrijden zullen aanvangen om kwart over vier en onder de beproefde leiding staan van de heren G. Visser (Zondag) en H. Elfrink (Maandag).

S.S. „SANTA ROSA".

Naar wij van de plaatselijke agenten vernemen, wordt het ss. „SANTA ROSA" van de Grace Line volgende week op Vrijdag, 22 Maart, hier verwacht om 6 uur 's morgens om, dezelfde dag omstreeks 9 uur te vertrekken met bestemming naar Pto. Cabello, Bermuda en New-York.

WIST U DAT EEN GOEDE SCHUILPLAATS BINNEN IEDERS FINANCIEEL BEREIK LIGT?

VRAAGT INLICHTINGEN BIJ DE LUCHTBESCHERMINGSDIENST.

DEFENSIE EN NOG IETS!

Een onzer lezers doet het volgende voorstel aan de hand:

Dat de defensievoorstellen om verschillende ingezonden redenen absoluut niemands goedkeuring kunnen wegdragen zal wel een ieder duidelijk zijn.

Hieronder volgt een idee, dat misschien meer in den smaak zal vallen: Vastgehouden wordt aan het vrijwilligerssysteem. Aangezien de tijd van de soldaten niet altijd bezet is, zouden de jongens buiten de strikt noodzakelijke diensturen kunnen worden opgeleid voor een of ander vak. Dus het zou een soort arbeidsleger worden, waarbij de soldaten naast het soldaatje spelen ook nog iets nuttigs zouden leren voor hun later leven. Hierbij zou de Overheid aan den dienst een opvoedkundige en culturele waarde geven en zouden de soldaten als een nuttiger individu in de maatschappij terugkeren.

Met een beetje goede wil en samenwerking is dit zeer goed mogelijk en is er niet een Spreekwoord dat zegt: Willen is kunnen?

VROEGER EN NU.

Men schrijft ons:

In het verleden is door het Bestuur steeds betoogd, dat in alles een buitengewoon zuinig beheer moest worden gevoerd en dat de door het Bestuur alleen in uitterste noodzaak op de begroting gebrachte bedragen, niet in vergelijking mochten worden gebracht met het huidige welvaartspeil van Curaçao, aangezien met de **Olie** ook de welvaart van Curaçao wel eens zou kunnen verdwijnen.

Nu Curaçao door een denkbeeldig gevaar zou worden bedreigd just omdat de **Olie** er gevestigd is (voor Bonaire, en Bovenwinden wordt tenminste niets op defensiegebied gedaan) moeten:

1. De toch reeds zo karig toebedeelde gelden (welke niet in overeenstemming zijn met het huidige welvaartspeil) voor Salarissen, Onderwijs, Volkswoningbouw, enz., gekort worden op een manier, die doet denken aan een terugkeer naar vroegere tijden. Hoe komt er nu nog iets terecht van het opruimen der krotwoningen? Is dit verder de toepassing der gelijkstelling van het onderwijs?

2. De belastingen opgeschroefd worden, waarbij zelfs de buiten de Olie nog bestaande handel niet ontzien wordt. (Invoerrechten, Benzinebelasting, Weeldebelasting, enz.)

3. Straks nieuwe belastingbronnen aangeboord worden, want aan de ene kant staan de ongunstige invloed door de oorlogstoestand, de verhoging der [illegible] gingen en aan de andere kant verhoging van het levenspeil door de oorlogstoestand en verhoging der indirecte belastingen, wat tengevolge heeft een **mindere koopkracht** en een hiermede verband houdende **mindere belastingopbrengst**.

GEBIEDSDELEN EN DEFENSIE.

Een abonné schrijft ons:

Onder dit hoofd komt een artikeltje voor in de Maasbode, waarvan de laatste alinea luidt:

„Met voldoening mocht de minister vernemen, dat met de door hem noodzakelijk geoordeelde verbetering van de defensie van Suriname en Curaçao wordt ingestemd. Voor de verdere versterking, met name van Curaçao zijn reeds de nodige plannen in voorbereiding."

De gevolgtrekking, die men hieruit, mede in verband met de voorgestelde verordening tot oprichting van Schutterijen, zou moeten maken, is, dat de minister van Koloniën een legerdeskundige om advies heeft gevraagd voor een defensieplan voor West Indië en dat de Nederlandse Regering het gehele defensieplan met de daaraan verbonden kosten en narigheden (Schutterijen) aan Suriname en Curaçao opgedrongen heeft.

Dit vermoeden wordt nog versterkt, door het feit, dat in Curaçao nooit, zelfs nu nog niet het nut van een dergelijk defensieplan is ingezien, er ook nooit over gesproken is.

Het is daarom ook niet meer als plicht, dat de Nederlandse Regering de gehele kosten, welke aan het defensieplan verbonden zijn, draagt.

Rest nog de vraag of het niet wenselijk is om aan Nederland, dat toch in een werkelijk bijzonder zware positie verkeert, een onverplichte, jaarlijks door de Staten vast te stellen bijdrage te verlenen ter bestrijding van zijn defensiekosten.

Deze vraag zal door ieder bevestigend beantwoord worden, doch laat de Staten het bedrag vaststellen, opdat het een spontane en niet gedwongen bijdrage aan Nederland worde.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend, met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao.

1. N.V. D. Vilbach's Agenturen — Delftse Straat 57 — Rotterdam, wensen in relatie te treden met importeurs van kinderwagens, kinderstoelen, vouwwagens, autopeds op luchtbanden, houten speelgoed, verder kinderauto's en -fietsen, droogroeiapparaten en hometrainers.
2. Firma M. Bona — Corso Cento Cannoni 1 — Alessandria — Italië, zoekt een agent voor haar product Vermouth.
3. Establecimientos Moro S.A. — Apartado 186 — Málaga — Spanje, wensen in relatie te treden met importeurs van olijfolie.
4. Les Marques Mondiales — Cognac — Frankrijk, wenst in relatie te treden met importeurs van Bordeauxwijnen, Bourgogne, Champagne, Vermouth, Cognacs en nog enige andere soorten wijnen.
5. Firma Esteva & Messer, S.A. — Palafrugell — Catalonië — Spanje, zoeken een agent voor de door haar gefabriceerde kurkproducten.
6. Strong & Co. — Sannomiya P.O. Box 4 — Kobe — Japan, zoeken een agent in Curaçao voor Japanse export-artikelen.
7. Lida & Co., Ltd. — 1 Isogamidori 4 Chome, Fukiaiku — Kobe Japan, zoeken een agent voor de artikelen manufacturen, garens, enz.
8. Niko Trading Co. — P.O. Box 240 — Yokohama — Japan, zoekt een agent voor de artikelen: manufacturen, tafellakens, bedspreien, zakdoeken, kimonos, jurken, speelgoederen, provisiewaren, enz.

[illegible] zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

N.B.: De Kamer maakt de handel hierbij nogmaals er op attent, **dat zij** maandelijks een lijst toegezonden krijgt van de Nederlands-Amerikaanse Kamer van Koophandel te New-York, op welke lijst alle nieuwe producten, nieuwe procedes en nieuwe ontwerpen welke op de Amerikaanse markt worden geintroduceerd, vermeld staan. Belangstellenden worden gaarne deze lijst ter inzage verleend op het kantoor der Kamer.

LANDSVERORDENING OP DE INKOMSTENBELASTING 1940.

Een lezer schijft ons:

Bij de inleiding der memorie van toelichting op deze verordening wordt verschillende malen met klem gesproken over het draagkrachtbeginsel.

Nu is het wel opvallend, dat in deze verordening, die bijna woordelijk een weergave is van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, juist enige artikelen, die op het draagkrachtbeginsel betrekking hebben, niet zijn overgenomen.

1. Bij de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 is nog niet zo heel lang geleden bij art. 8 het volgende lid bijgevoegd:

„Voor de toepassing van het vorig „lid worden mede als verschuldigd „beschouwd uitkeringen, welke enkel „berusten op de voorschriften van „moraal of het fatsoen. Deze bepaling „geldt niet, indien de persoon die de „uitkering geniet, met den gever „samenwoont."

Bij de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1940 ontbreekt bij art. 8 echter dit lid.

2. Bij de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 luidt art. 38:

„Het belastbaar inkomen der binnen „het Rijk wonende personen wordt, „alvorens het tarief van art. 37 daar„op wordt toegepast, voor ieder min„derjarig eigen of aangehuwd kind of „pleegkind, dat niet zelf in deze be„lasting wordt aangeslagen, vermin„derd volgens de onderstaande schaal:

„Belastbaar inkomen	Vermindering
minder dan f 1400.—	f 100.—
f 1400.— of meer, doch minder dan f 1500.—	f 110.—
f 1500.— of meer, doch minder dan f 1600.—	f 120.—
f 1600.— of meer, doch minder dan f 1700.—	f 130.—
f 1700.— of meer, doch minder dan f 1800.—	f 140.—
f 1800.— of meer, doch minder dan f 1900.—	f 150.—
f 1900.— of meer, doch minder dan f 2000.—	f 160.—
f 2000.— of meer, doch minder dan f 2300.—	f 170.—
f 2300.— of meer, doch minder dan f 2600.—	f 180.—
f 2600.— of meer, doch minder dan f 3000.—	f 190.—
f 3000.—	f 200.—

„Indien het aantal der in het eerste „lid bedoelde kinderen meer dan vier „bedraagt, wordt de vermindering „voor ieder kind boven dat getal gesteld op twee en een vierde maal het „bedrag der in het eerste lid bepaal„de vermindering per kind.

„Als pleegkind van den belasting„plichtige wordt slechts aangemerkt, „wie door hem als eigen kind wordt „onderhouden en opgevoed."

Dit artikel, dat thuisbehoorde achter artikel 27 der Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1940 ontbreekt helemaal.

Daar in de memorie van toelichting zo de nadruk gelegd wordt op het draagkrachtbeginsel, is het wel van het grootste belang, dat de Statenleden hun stem verheffen, teneinde het draagkrachtbeginsel volgens moraal en fatsoen in toepassing te brengen.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof:

Mej. L. C. M. Lingstuyl, onderwijzeres 2e kl. aan de Wilhelminaschool op Curaçao; 5 maanden binnenlands verlof met vergunning in het buitenland door te brengen; datum ingang: 20 Mei 1940.

Mej. Hilda Maduro, telefoniste bij de landstelefoondienst alhier; 4 weken vrijstelling van dienst.

W. F. Wansing, bode ter Inspectie van het Onderwijs; 2 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 15 Maart 1940.

C. J. Marchena, kommies der belast. 2e kl. op Bonaire; 4 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 1 April 1940.

Mej. J. J. H. Hellmund, klerk op het postkantoor te Bonaire; 4 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 1 Mei 1940.

J. M. Leonardo, kommies der belast. 1e kl. op Bonaire; 4 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 1 Juni 1940.

J. N. J. Rojer, Ontvanger op Bonaire; 4 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 3 Januari 1940.

H. G. E. C. Thoden van Velzen, gouvernements-geneeskundige; dertig dagen vrijstelling van dienst.

Bevordering:

L. C. M. Kerstens, adjunct-commies op Aruba; tot commies; datum ingang: 16 Maart 1940.

Eervol ontslag aan:

Irma C. Brouwer, kwekelinge aan [illegible] verzoek.

Naamsverandering:

Aan Jean Louis Quast, alhier wonende, is vergunning verleend om zijn geslachtsnaam „QUAST" te veranderen in die van „SPROCK".

Waarneming:

Gedurende de aan Mej. J. J. H. Hellmund, klerk op Bonaire, verleende vrijstelling van dienst, is de kommies der belast. 1e kl. J. M. Leonardo belast met hare werkzaamheden.

Gedurende de aan J. N. J. Rojer, Ontvanger op Bonaire, verleende vrijstelling van dienst, is Mej. J. J. H. Hellmund belast met zijn werkzaamheden.

Gedurende de aan W. F. Wansing, bode ter Inspectie van het Onderwijs, verleende vrijstelling van dienst, is A. Casper tijdelijk alszodanig benoemd.

Ontslag verleend aan:

M. S. Vinck, kommies der belasting 2de kl.; datum ingang: 16 Maart 1940.

Benoeming:

Jossy C. Henriquez; tot lid van de

Raad van Toezicht op de Koloniale Postspaarbank in Curaçao.

In activiteit hersteld:

G. E. Wensing, agent 1e kl. der burgerpolitie op Aruba.

De GouvernementsSecretaris,
Gronemeyer.

HET PORTUGEES-ISRAELITISCH KERKHOF.

Woensdagavond hield Dr. I. S. Emmanuel voor 't Curaçaos Genootschap der Wetenschappen een zeer belangwekkende en wetenschappelijke lezing over de zeer oude begraafplaats der Portugees-Israelitische gemeente op Curaçao.

Het kerkhof Blein bezit in de beide Amerika's een grote vermaardheid, vooral ook daar vele Joden van Curaçao zich vestigden in de Verenigde Staten en het overige Amerika.

Het is merkwaardig hoe door de bestudering van dit eeuwenoude kerkhof men een groot inzicht krijgt in de geschiedenis van Curaçao.

Vooral het gedeelte der lezing betreffende de inschriften en de namen [illegible] ders het belang daarvan te doen kennen.

Dr. Emmanuels verdeelde de inschriften in vier groepen: **a.** de versieringen en allegoriën; **b.** betrekking hebbende op het beroep van de overledene, zoals voor priesters en scheepskapiteins; **c.** betrekking hebbende op de laatste dagen; en **d.** vooral deze laatste groep: de bijbelse voorstellingen, zoals het oordeel van Salomon, etc.

De inschriften geven ook een breed inzicht op de taal en godsdienstige richtingen der Joden. Vele opschriften zijn in verschillende talen geschreven. Het Hollands wordt slechts heel sporadisch voor.

Nog heel veel wist de geachte spreker zijn aandachtig gehoor mede te delen en dat men zijn lezing op prijs stelde, bleek wel uit de vele vragen, welke na afloop gesteld werden.

Dr. Goslinga dankte dan ook bij het eind van deze bijeenkomst de spreker zeer hartelijk voor zijn interessante rede, het alleen betreurend, dat zo weinige slechts waren komen luisteren.

Voorts deelde Dr. Goslinga mede, dat men van plan is de begraafplaats te laten catalogiseren en de stenen te fotograferen. Aldus zal men een kloek werk tot stand brengen van grote historische waarde.

Om dit mogelijk te maken, moet men echter een beroep doen op de medewerking van alle ingezetenen. Vooral verwacht men natuurlijk de steun van de Joden zelf, doch ook op de andere bevolkingsgroepen wordt gerekend, wijl het hier toch een bij uitstek wetenschappelijk werk betreft, hetwelk voor de bestudering van de Curaçaose historie van belang is.

NEDERLAND EN CURACAO

Een abonné doet de veronderstelling aan de hand, dat Nederland met een of ander land ergens op de wereld in oorlog zou kunnen komen.

Zou dan de hulp, zo vraagt hij, die Curaçao aan Nederland in dit geval zou kunnen bieden van zo'n groot belang zijn, dat zowel Nederland als Curaçao het kunnen verantwoorden om de voorgestelde kosten voor defensie, die in werkelijkheid oneindig veel meer zouden moeten bedragen, te maken en daarvoor in Curaçao zelfs de allernoodzakelijkste posten van de begrotingen te schrappen?

Zou de neutraliteit, die in Nederland verschillende malen als een morele plicht van een volk beschreven is, ook niet zo lang mogelijk door Curaçao moeten worden gehandhaafd, ook indien Nederland in oorlog mocht komen, en wel om reden Curaçao aan Nederland toch geen hulp kan verlenen?

Zou er in het verleden geen betere politiek door Curaçao gevoerd zijn geworden, als het nu een meerdere zelfstandigheid had bezeten, waardoor het bij een eventuele oorlog, waarbij Nederland zou worden betrokken, zijn neutraliteit zou kunnen handhaven?

Zou het vorenstaande voor het Curaçaose Volk, alsmede voor de daar gevestigde Amerikaanse en Nederlandse? petroleumonderneming ook niet beter geweest zijn?

Wie heeft dit echter in het verleden en ook nu nog tegen gewerkt?

Het is echter nog niet te laat, maar dan moet er vlug gehandeld worden en niet op een manier als thans?

CURAÇAO EN DE LUCHTBESCHERMING.

Een lezer schrijft ons:

Het gebied van Rotterdam, Schiedam, Vlaardingen, Overschie, Hillegersberg, Ysselmonde en Omstreken, groot ±10 bij 15 KM, dat door het Rijk op militairgebied verdedigd wordt door de land-, lucht- en zeemacht en zelf reeds gezorgd heeft voor schuilplaatsen, brandweer, medische en chemische diensten, enz. heeft zich onlangs per circulaire tot de bevolking gericht, waarvan hieronder een gedeelte wordt overgenomen:

„Zonder afweergeschut geen veilige „schuilplaats. Er mag op worden ge„rekend, dat het Rijk zich tot taak zal „stellen aanvallen op grote hoogte te „keren met afweergeschut van zwaar „kaliber. Daar dit geschut op lagere „hoogte geen vuur kan brengen, is „aanvulling met licht afweergeschut „in dit gebied noodzakelijk voor een „behoorlijke effectieve verdediging. „Het Commando Luchtverdediging „heeft dan ook voor het gehele gebied „als hiervoor omschreven een verdedi„gingsplan ontworpen, waarbij naast „het zwaardere afweergeschut nog 26 „batterijen van 3 stukken van 2 cm. „worden nodig geacht. De kosten van „deze batterijen bedragen in totaal „circa f 1.500.000.—.

Enige tijd geleden werd in de plaatselijke pers een staatje geplaatst met de trefkansen van verschillende varende schepen. Hieruit was de conclusie te trekken, dat de trefkans der Petroleumbedrijven voor 100% zeker zou zijn.

En nu de luchtbescherming van deze bedrijven!

Alleen de aanschaffing van het materiaal (licht en zwaar afweergeschut, zoeklichten, gevechtsvliegtuigen, enz.) zou reeds 'n kapitaal van verschillende millioenen vorderen, indien een zelfde systeem zou kunnen worden toegepast als in Rotterdam en omgeving, wat niet het geval is, omdat bij oliebedrijven geen verdediging tegen luchtaanvallen mogelijk is op het bedrijfsterrein zelf en wel om twee redenen, n.l. omdat een vijandelijk vliegtuig, indien het boven de terreinen van een petroleumbedrijf [illegible] wegens trefgevaar door eigen afweergeschut.

Zulk een bedrijf zou dus, indien het doelmatig tegen luchtaanvallen verdedigd werd, helemaal door een brede gordel van afweergeschut (licht en zwaar) met de nodige zoeklichten moeten worden omgeven, teneinde de vijandelijke vliegtuigen neer te halen, die de jachtvliegtuigen toch nog mochten passeren.

Indien de defensieplannen goed worden doorgevoerd, moeten alle uitgaven, behalve defensie, van de begroting worden geschrapt en moet Nederland, dat op het ogenblik toch voor ontzettend zware financiële lasten zit, nog heel goed helpen, anders komt het nog niet voor elkaar.

Maar hoe zal er Curaçao na enige jaren uitzien? Niets dan krotwoningen tussen modern afweergeschut?

HET GROTE GEHEIM.

Een dezer dagen zijn de Statenleden weder in het diepste geheim opgetrokken naar de Statenzaal om daar met verzegelde monden te aanhoren de verschrikkelijke oorlogsgeheimen, welke de geheimzinnige legerstaf van Curaçao heeft uitgebroeid.

Herr Hitler heeft verschillende malen gedreigd met een verschrikkelijk geheimzinnig middel, waarmede hij het trotse Albion op de knieën zou krijgen. Maar Hitler wordt niet meer geloofd, hij heeft al zoveel keer raar gedaan, dat het buitenland hem niet meer zo in ernst neemt. Neen, dan hier.

Gezien de onzekere toestand in Europa, gezien de huidige onzekerheden etc., worden wij voor de noodzakelijkheid geplaatst om te defenseren. Geen mens snapt iets van die noodzakelijkheid. Maar ja, als je die ernstige gezichten van al die hoge heren ziet en je leest een suppletoire begroting, waarvan bijna iedere zin begint met onzekerheden en noodzakelijkheden, dan zou je op de duur toch zenuwachtig worden.

Gekheid is gekheid, maar je moet goed begrijpen, het Bestuur denkt na en is goed ingelicht, etc., dus het zal wel in orde wezen met die noodzakelijkheid van de luchtbescherming, van de schutterij, etc.

Je bent aan het wankelen gebracht door het grote zwijgen van de toewan besar en zijn staf en nu dan nog die geheimzinnige vergaderingen. Wij horen zelfs, dat de Statenleden gemaskerd moeten verschijnen en dat de geheimen worden medegedeeld van achter een zwart gordijn. Het moeten ijselijke geheimen zijn. Nog één zo'n vergadering en de zenuwen van onze afgevaardigden zullen zo uitgeput zijn dat zij naar een herstellingsoord moeten. Ja, het is tegenwoordig geen grapje om statenlid te zijn.

Iedereen weet nu dat je met heel grote geheimen rondloopt en ook de vijand weet het. Wij zeggen niet welke vijand, want dat is ons geheim. Maar wij willen onze volksleiders toch waarschuwen.

Toevalligerwijze zijn we er achter gekomen, dat die vijandige mogendheid een **hoge premie heeft** gezet op het levend in handen krijgen van een Statenlid. Hebben ze zo'n lid, nou dan is ie zuur. Ze zullen hem net zo lang uitknijpen, dat het geheim geen geheim meer blijft. Het lijkt ons het beste, dat ieder Statenlid zich omgeeft met een lijfwacht en laat ze vooral niet na acht uur op straat komen, want dan is het helemaal mis. In het geheimzinnig donker loert de vijand op zijn levend wild.

Ziezo, wij hebben ons best gedaan. Een gewaarschuwd man telt voor twee.

Maar met dat al blijven ook wij drommels nieuwsgierig naar die geheimen en het lijkt ons zelfs noodzakelijk dat wij in de huidige onzekerheden ook iets van die geheimen afweten. Weten we immers hoe sterk we zijn, dan zijn we veel meer waard en zullen we, wetend dat we zo sterk zijn, ons hachje en onze krotten zo duur mogelijk verkopen.

Nu hebben we echter een zeker gevoel van onmacht over ons wat fnuikend werkt op onze weerbaarheid. Bovendien zouden we er misschien achter kunnen komen tegen wie wij mogelijkerwijze moeten vechten, om ons zodoende te kunnen oriënteren en de juiste vechtswijze te bestuderen. Al die geheimzinnigheid maakt ons beverig en onzeker. En wat **heeft** het Bestuur nu aan beverige en onzekere soldaten? Niks toch.

Neen, vertel ons een tikkie, un poco en we zullen dapper vechten. We zullen ons in het geheim zó prepareren, dat Curaçao onoverwinnelijk wordt.

Wordt Curaçao dan aangevallen, [illegible] dragen van „de **Onoverwinnelijke**" en de Curaçaose Schutterij zal met gulden letters vermeld worden in de eindproclamaties der diverse opperbevelhebbers.

KERKBERICHTEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek,

Parochiekerk Groot Kwartier.

5 uur Vroegmis.
7 uur Kindermis.
8.15 uur Hoogmis.
6.30 uur Lof.

In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

HELDENMOED VAN EEN FRANS PRIESTER.

„Wat zal die op zijn kerfstok hebben?" Bij de „zware jongens".

Wie spreekt over „heldenmoed" in deze dagen, denkt aan dappere soldaten, die met zware opofferingsgezindheid hun vaderland dienen. Maar er is nog andere heldenmoed, die meer verheven is en ook in het leger voorkomen: de heldenmoed in dienst van het Godsrijk.

Toen kapelaan D...... in de gemeente Antony (departement van de Seine) nog in vredestijd zijn oproepingsbiljet voor de mobilisatie thuis kreeg, constateerde hij, dat hij bij het „zoveelste bataljon van de lichte Afrikaanse infanterie" was ingelijfd. Hij wist niet, wat dit betekende, want hij kende het bataljon niet. Hij vouwde het papier op, stak het in zijn zak, nam afscheid van zijn parochianen en ging naar de aangewezen kazerne.

Hij merkte, dat er een spottende trek kwam om de mond van de soldaten in de bewuste kazerne, toen hij kwam aanstappen, doch maakte er zich niet bezorgd om, evenmin, toen hij één hunner hoorde zeggen: „Komt die pastoor bij ons? Wat zal die op zijn kerfstok hebben?"

De kapelaan wist niet, waar hij was terecht gekomen, hoewel deze kazerne wel degelijk in zijn biljet was aangegeven. Want hier was de speciale kazerne waar de dienstplichtigen van het uitschot der maatschappij werden samengebracht. Veroordeelden wegens misdrijven van allerlei soort. Mannen, die nog niet zijn uitgesloten van het recht, om wapens te dragen, maar die men niet bij anderen wil onderbrengen, opdat zij de overige manschappen niet zullen bederven. Zij zouden de rotte appel kunnen zijn......

Hoe was de kapelaan van Antony hier terechtgekomen? Was het een administratieve vergissing van het recruteringsbureau? Of had wellicht een of andere laicistische ondergeschikte zich in de handen gewreven bij de gedachte, dat een priester bij dit allegaartje zou terecht komen?

Ook de officieren van het bataljon stonden verbaasd, toen de geestelijke naar het militair kledingmagazijn werd gebracht. Die priester moest wel een bedenkelijk verleden hebben! En toen de priester zijn toog verwisseld had tegen een soldatenjas, liet de commandant hem bij zich komen.

— Kijk eens, soldaat, gij moet vertrouwen in mij stellen. Ik moet mijn mensen kennen. Welke veroordeling hebt gij achter de rug?"

— Geen enkele, commandant!"

En toen de priester aan het gelaat van de commandant zag, dat deze hem niet vertrouwde, voegde hij er aan toe: „Als ik veroordeeld was, dan zou ik het priesterkleed niet meer mogen dragen. Ik protesteer er niet tegen, dat ik hier ben ingelijfd, maar ik vraag u toch om een onderzoek in te stellen voor de eer van de Kerk".

De commandant van het bataljon der „zware jongens" schreef naar het recruteringsbureau. Het antwoord liet lang op zich wachten. En in die tijd had de priester een hard leven. Hij moest gehoorzamen aan de strenge tucht, die onder deze mannen moest heersen. Des nachts deelde hij hun strozak; moest hun afschuwelijke taal aanhoren, hun spotternijen met zijn priesterschap, hun vloeken en Godslasteringen.

Maar kende de kapelaan al spoedig ook de vreugden, die alleen 'n vurig priesterhart smaken kan. Vaak kwam, gedurende de nacht, een van die „zware jongens", getroffen door het verheven voorbeeld en het onuitputtelijk geduld, van den priester, naar hem toe. Een berouwvol hart en ogen vol vertrouwen richtten zich tot hem. Men vertrouwde hem levensgeheimen toe. Men vroeg hem om een verlossend woord op kwellende vragen. En dikwijls gebeurde het, dat de hand van den priester zich zegenend mocht uitstrekken over een van zijn kameraden, die de weg tot God terug vond, en dat zijn mond de heilige woorden van de absolutie mocht spreken.

Mensen, die nooit gebeden hadden, leerden het Onze Vader......

Op een morgen werd de dienstplichtige D., in het burgerleven kapelaan te Antony, bij den commandant geroepen.

— „Ik heb antwoord gekregen. Uw verblijf hier berust op een vergissing. Ik heb een verzoek tot overplaatsing opgesteld. Wilt u dit hier even tekenen? U zult dan onmiddellijk worden ingedeeld bij een regiment van de infanterie, een regiment van fatsoenlijke mensen."

Maar de kapelaan van Antony heeft het document niet ondertekend.

Zijn antwoord luidde:

— Neen, commandant. Ik ben hier onder de „zware jongens" de enige priester. Meer nog dan alle anderen hebben deze mensen een priester nodig. Ik verzoek u, hier te mogen blijven. Ik heb niet het recht om de zending te weigeren, die God op mijn schouders heeft gelegd."

En zo is de kapelaan na heel wat briefwisseling met de militaire instanties, gebleven bij het uitvaagsel van de maatschappij, dat is samengebracht in het beruchte bataljon van de lichte Afrikaanse infanterie.

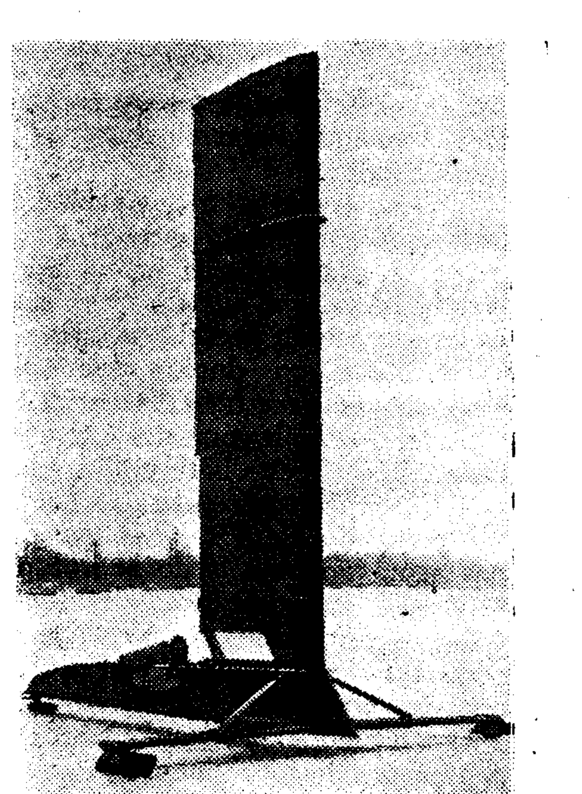
Die kruipt voor hen, die boven hem staan, trapt gewoonlijk hen, die beneden hem zijn.

OLIVER STANLEY.
Minister van oorlog in Engeland.

GENERAAL WILHELM KEITEL.
President van de Verdedigingsraad in Duitsland.

Een Duitse sportman vond een nieuw soort ijs-boot uit, welke een snelheid van 106 mijlen in een uur kan ontwikkelen.

De wacht bij de militaire vliegvelden in Frankrijk. Men heeft door middel van netten de vliegmachines gecamoufleerd.

De inundatiegebieden in Holland waren door de vorst bevroren. Vele soldaten hielden op de schaats wacht.

WINTER.
De belangstelling voor de thermometer.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Bond A — Bond B 1—3.

COMPETITIE PROGRAMMA 1940.

MUNDO NOBO

17 Mrt 1940:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1 (Oehlers)	
17 Mrt 1940:	B-klasse	Jong Curaçao — Arsenal (Ercol)	*
24 Mrt 1940:	Internationale wedstrijd	DEPORTIVO VENEZUELA — CURAÇAO. (Visser)	
25 Mrt 1940:	Internatianale wedstrijd	DEPORTIVO VENEZUELA — CURAÇAO. (Elfrink)	
31 Mrt 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — Transvaal 1 (Tuin)	
31 Mrt 1940:	B-klasse	Volcania — Sparta (B. L. Dijk)	*
7 April 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — R.C.C. 1	
7 April 1940:	Res.A-klasse	Volharding 2 — Hercules 2	*
7 April 1940:	Juniores	Hercules — Volcania	%
14 April 1940:	A-klasse	Hercules 1 — Transvaal 1	
14 April 1940:	B-klasse	D.T.S. — Arsenal	*
21 April 1940:	A-klasse	Hercules 1 — Volharding 1	
21 April 1940:	Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2	*
21 April 1940:	Juniores	Jong Holland — S.U.B.T.	%
28 April 1940:	A-klasse	Volharding 1 — S.U.B.T. 1	
28 April 1940:	B-klasse	Jong Curaçao — Volcania	*

RIO CANARIO.

17 Mrt 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1 (Jesurun)	
17 Mrt 1940:	Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2 (Joens)	*
31 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (Corsica)	
7 April 1940:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — Asiento 1	
7 April 1940:	B-klasse	Sparta — Willemstad	*
14 April 1940:	Res.A-klasse	Asiento 2 — Jong Holland 2	
21 April 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — Hollandia 1	
21 April 1940:	B-klasse	Willemstad — Volcania	*
28 April 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Asiento 1	

SCHERPENHEUVEL

17 Mrt 1940:	B-klasse	D.T.S. — Willemstad (Pengel)	*
31 Mrt 1940:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding 1 (Oehlers)	
7 April 1940:	Juniores	Scherpenheuvel — Tropials	%
14 April 1940:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Volharding 2	
21 April 1940:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Transvaal 1.	
28 April 1940:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2	

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur. n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider E. Palm, Langestr. 78.

BONDSOEFENING OP WOENSDAG 20 MAART A.S. DES NAMIDDAGS HALF VIJF OP HET TERREIN MUNDO NOBO VAN SPELERS DIE IN AANMERKING KOMEN VOOR PLAATSING IN HET BONDS ELFTAL.

Blauw Shirt.

Grovell (S.U.B.T.)

A. J. Maduro (S.U.B.T.) — A. de Koop (Transvaal)

H. Leers (J. Hol.) — P. Jansen (J. Hol.) — E. Ruiz (S.U.B.T.)

Pietersz (S.U.B.T) — J. Ramirez (J. Hol) — H. Nahar (J. Hol.) — Panneflek (R.C.C.) — Bernabela (S.U.B.T.)

O

SCHEIDSRECHTER: VISSER.

Rampenburg (J. Hol.) — Jansen (S.U.B.T.) — J. Royer (Volharding) — G. Pardo (J. Hol.) — Stomp (Transvaal)

M. Hernandez (S.U.B.T.) — Oostlander (Asiento) — Isidora (Volharding)

Troeman (J. Hol.) — A. Sentiago (J. Hol.)

V. Senior (J. Hol.)

Wit Shirt.

RESERVES:

		Rondijk	Volharding
J. Hudson	Hercules	R. Jansen	Hercules
H. Royer	Hercules	Colino	R.C.C.
Atalida	Hercules	Meulens	R.C.C.
C. Prince	R.C.C.		

De Vereniging R.C.C. is een boete opgelegd van *f* 5.— alsmede 2 winstpunten in mindering op de ranglijst van de Res.A-klasse en vergoeding onkosten tegenpartij, scheidsrechter, enz., wegens het niet opkomen tegen Asiento 2 op Zondag 10 Maart j.l.

De Vereniging Transvaal is een boete opgelegd van *f* 5.— alsmede 2 winstpunten in mindering op de ranglst van de Res. A-klasse en vergoeding onkosten tegenpartij, scheidsrechter, enz., wegens het niet opkomen tegen Volharding 2 op Zondag 10 Maart j.l.

Overwin u zelven; ziedaar de eerste en nuttigste les voor een deugdzaam leven.

Het is niet- nodig, dat wij succes hebben, het is alleen maar nodig, dat wij in alle omstandigheden het goede doen.

Als wij dit doen, belast God zich met de rest. Wij hebben onze taak vervuld en gedaan wat Hij wilde.

De bloem van geluk bloeit alleen op de bodem van zelfopoffering en zelf vergeten.